

Sâmbătă, 18 Mai, 2024 Tunisia, Sousse, Bellvue Park, hotel Sentido

Ne trezim dintr-un somn odihnitor, după ceasul de acasă, potrivit după ora Tunisiei. Arată doar 4 și 50 de minute. Un ciripit de păsărele răzbate prin ușa balconului deschisă pentru răcoarea dimineții, mai altfel decât cea a aerului condiționat. Zorii par pregătiți să asiste la ridicarea din mare a globului de foc. Noi de ce să nu asistăm la eveniment? Panorama de sub priviri, ușor răcoroasă, cu palmierii în freamătul acustic al unor păsări care nu se arată, pare din ce în ce mai strălucitoare. Mă trec tot felul de gânduri inclusiv cele iscate de întrebările despre locurile acestea. Pe acasă ieri, tocmai 17 mai, cu trimitere la istorie, prin 1395, trebuie să-și fi amintit lumea de Rovine, unde pe Jiu, Mircea cel Bătrân/marele voievod, va fi înfrânt pe turci. Făcusem legătura, aflând că și pe aici turcii se înstăpâniseră multe secole și își vor fi pierdut hegemonia cam în aceeași perioadă cea asupra noastră (1878, după Congresul de la Berlin, România/1881, Tunisia își primește protectoratul... francez!). Despre francezi, adică una din marile puteri ale Europei, în secolul națiunilor, putem considera că ne-a fost cu adevărat o soră ocrotitoare în ginta de la care ne revendicăm și ne-a fost o protectoare, mai altfel decât Tunisiei, intrată direct sub controlul politic în marele sistem colonial francez. Constatasem că apelând la limba franceză, foarte prezentă în spațiul tunisian, primești fără alte intermediari răspunsurile la întrebări. Zilele care au urmat m-au convins repede! Privind palmierii parcului, cu zumzetul ascuns în cuiburile de sub coaja lor uscată, m-a săgetat gândul cu scrierea arabă, deși în logica foneticii (adică semnul grafic cu corespondent sonor!) vocalele nu se leagă între ele precum consoanele ci par de-a dreptul un roi pe deasupra celor fixate în relief. Priveam scrierea unui text și chiar aveam proiecția copacilor înrădăcinați prin verdele parcului, iar ciripitul zburătoarelor ascunse îmi sugera că sunetul se absoarbe în vibrații, se stinge în ecouri, dar gura rostirii precum scriptura suport, rămân vederii și doar mintea acordată mai poate sonoriza imaginile. Undeva în depărtare se profila un minaret. Sigur de câteva ori pe zi, el va slobozi sunetele articulate, iar urechile în așteptare vor îngenunchea la rugăciuni. Apoi doar vederea lui va sugera sunetele muezinului și chiar mesajul unei porunci... așteptate. Încă aștept ivirea din mare a Soarelui și meditația mea pare o căutare a motivelor speciale ale adorării lui diferite, în timpul anului/anotimpurilor/zilei și al poziționării pe rotundul cel mare al Pământului. Îmi trec prin minte tot felul de nume legate de locurile acestea și legătura lor cu țărmurile de dincolo de mare. Hanibal plecat cu elefanții prin Europa, dar fără să bată la porțile Romei; Augustin, mare filozof născut pe aici, dă Romei să o veșnicească o doctrină creștină universalistă, iar el urma să dobândească *fericirea* nemuritoare; Scipio care devine erou al Romei, aureolat cu atributul gloriei, drept „africanul”; Bellisarie, bizantinul, eliberatorul locurilor ocupate de vandali și câte alte nume venind spre vremurile noi, precum Habib Bourghiba... , dar și contemporana noastră Ons Jabeur, sportiva care ține la loc de cinste Tunisia în lumea unui sport cu vizibilitate... Multe, multe îți trec prin minte, într-un răgaz cu așteptare și aparent fără legături anume între ele. Da, ne-am convins: numele nu se uită și ele vorbesc tainic din cenușa arderii atâtor povești despre ele. Vorbesc doar celor atinși, ca un polen secret, și ei cu materia cenușie, nutrindu-se din tezaurul ca o necesară stare de veghe. Uneori un chip, într-un bronz anume, readuce în memorie numele,

reconstituie o istorie, rescrie o poruncă, dă imboldul unui fel de-a fi, demult consacrat soluție valabilă. Mă opresc din zbenguiala gândului. O lumină ca o tangentă, chiar luciul mării - aici țărnul este chiar spre est! - bate gongul : se va naște o nouă zi! Stupii puilor, în cuiburile palmierilor, și-au întezit ciripitul. Să fie păsări duhuri care dau slavă Stăpânului suprem ce se va ivi? Îmi amintesc de întâmpinarea ierarhului superior în bisericile creștine, și cântarea dedicată de slujbași subalterni și strălucirea acestuia ca un soare al dreptății, ba și de înscăunarea pe tronul special din naos, chiar și numai a tabloului în lipsa celui în carne și oase pământeste. În sfârșit ceva apare. Se ivește rotund, ca o naștere însângerată de foc, un disc ce îmbracă în purpură marea și țărnul, apoi își pune haina de aur, se face nevăzut celor ce insistă să-L privească. Îi spunem de la balconul dintre palmieri: bună dimineața, Tată ceresc! Bună dimineața și ție, Tunisia!, Mamă bună, a tuturor, celor din grădina ta!

Ne dăm apoi cu treburile, punând ceasul să respecte pasul programului convenit.

În tulpinile ca niște stupi, Palmierii ciripesc, rugăciunile dimineții

Același text în grafia arabă, venind parcă dinspre demotica hieroglifelor, alăturat aici celei cunoscute de noi, a alfabetului latin, ne sugerează aici celebra Piatra Rosette, prin care s-a putut descifra scrierea hieroglifică

Consoanele înlănțuite, ca niște palmieri, pentru ciripitul păsărilor-vocale. Aici mozaicul cu grafia arabă este o adevărată operă de artă!

Scularea cu întâmpinarea soarelui și chemarea la rugăciuni, slobozite din minaretele palmierilor, ne-a adus chiar la începutul mesei/dejun, unde am zăbovit ceva pentru că oferta supraabundentă nu ne putea decide alegerea. Ora 7.00, locală, pentru încă neadaptarea noastră, era chiar târzie. Ziua toată a fost dedicată cercetării mai în amănunt a parcului și a funcționării atât de prietenoase a găzduirii noastre. Între baia de soare și din mare, înainte de prânzul în imensul restaurant cu de toate, ne programasem întâlnirea pentru preumblările prin Tunisia, unde alegerea celor importante, se va fi dovedit dificilă, după cum și gusturile noastre, pentru ceva anume, puneau probleme consensului. În ce mă privește, având consumată experiența deșertului, prilejuită de Egipt, alături de mulți dintre seniorii prezenți aici, am ales ofertele care ofereau noutățile și neapărat Cartagina. Vom fi rezervat o zi specială Sf. Constantin și Elena, când voiam să mai facem o baie de soare, pe plaja locului și să ne odihnim după ziua cu deplasare mai lungă la Kairouan, un centru reprezentativ al Islamului din Africa. O tânără ghid, tunisiancă, studentă prin Anglia, angajată temporar în serviciul turistic de acasă, ne consiliază inspirat privind felul de-a fi al locului și asupra unor sensibilități proprii ale oamenilor ce nu trebuie rănite, din necunoaștere. Oricum, mâine ne-am propus o ședință de ... piraterie în rada unui port din vecinătate, dacă vânturile, valurile, oamenii și malurile se vor pune fericit de acord (se antcipa o furtună... potrivnică!).

Rezolvate fiind cele legate de agenda zilelor următoare, ne vom pregăti de soare, în cele ușoare, pe șezlonguri, sub umbrare. La plimbarea prin parcul hotelului o

cunoaștem pe Rabia, care are în grijă florile. Robotește alături de o armată bine instruită: peisagiști, barmani și distribuitori - direct la șezlonguri, la mesele de la terase –, animatori de tot felul (muzică, dans), pentru toate vârstele, oameni ai... securității (de tot felul : salvamari, ordine locală s.a). Peste tot mișună oamenii cu marcajul clar al rolului în munca lor și sunt gata, imediat să-ți vie în ajutorul solicitat. Rămâi uimit cum același om, luând comanda de la cei tolăniți pe o pajiște, pe plaja întinsă, rezolvă fără greș solicitarea... Am intrat în mare, am făcut poze, înainte și după prânz . Seara ne-a invitat spectacol. Puteam alege între mai multe oferte simultane, după vârsta artiștilor. Azi copiii turiștilor, antrenați de o animatoare vor fi atras familiile să-i vadă ucenicii pe scenă, în altă parte un saxofonist, cu o combina muzicală atrăgea cu repertoriul lui internațional,pe romantici, iar animatoarea pune în mișcare dansul vârstnicilor încurajați și de barul la dispoziție pentru înfrângerea timidității, ori a ghesului de început. În altă parte o larmă deconspira vreo competiție sportivă, sosită pe calea video.

E prea de dimineață pentru cei veniți de departe. Gazdele își fac... programul

Doamna „M” cercetează parcul, cu pisici, reguli de securitate și florile Rabiei

Rabia ne-a dăruit zâmbete și floare la ureche... în faptul dimineții

Plaja și piscinele, pregătite exemplar... așteaptă invazia zilei

Suprasolicitarea plajei, a cerut și gazonul, întâlnirii cu ... Soarele

Ne-am ostit dorul de pisicile lăsate acasă. Acestea păreau surori bune...

Înainte de prânz un prim botez... în Mediterana locului

Se programează agenda zilelor următoare prin Tunisia...